

**Wstępne wytyczne dotyczące ustaleń w
zakresie nadzoru nad produktem i
zarządzania nim pomiędzy zakładami
ubezpieczeń a dystrybutorami
ubezpieczeń**

Wprowadzenie

- 1.1. Zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (zwanego dalej „rozporządzeniem EIOPA”)¹ Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych wydaje wstępne wytyczne skierowane do właściwych organów, dotyczące sposobu postępowania w okresie przygotowawczym prowadzącym do transponowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie dystrybucji ubezpieczeń”)² oraz zastosowania aktów delegowanych przewidzianych ww. dyrektywą. Wstępne wytyczne wydano w celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych odnoszących się do ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim określonych w art. 25 dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń oraz na potrzeby okresu przejściowego trwającego do czasu pełnego wejścia w życie przepisów dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń.
- 1.2. Ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim odgrywają kluczową rolę w ochronie klienta i w dopilnowaniu, aby produkty ubezpieczeniowe spełniały oczekiwania rynku docelowego, a przez to – w ograniczaniu niewłaściwej sprzedaży produktów. Są one kluczowym elementem nowych wymogów regulacyjnych przewidywanych dyrektywą w sprawie dystrybucji ubezpieczeń. Ze względu na znaczenie nowych wymogów dla ochrony klienta niezwykle ważne jest, aby były one prawidłowo wdrażane od samego początku i stosowane możliwie najwcześniej. Uzasadnia to wydanie wstępnych wytycznych, co ma zapewnić przestrzeganie przez właściwe organy spójnego i jednolitego podejścia względem przygotowania wdrożenia dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń.
- 1.3. Wstępne wytyczne mają na celu nie tylko wesprzeć właściwe organy podczas wdrażania dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, lecz również mają na celu doprowadzić do osiągnięcia spójności międzysektorowej. Ponieważ Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)³ i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB)⁴ wydały już poradniki dotyczące ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim, niniejsze wstępne wytyczne mają na celu zapewnić równe warunki działania na rynkach finansowych i zapobiegać arbitralności regulacyjnej.

¹ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

² Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19.

³ Techniczna porada ESMA udzielona Komisji Europejskiej w sprawie aktów delegowanych dotyczących ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim w dyrektywie MiFID II: http://www.esma.europa.eu/system/files/2014-1569_final_report_-_esmas_technical_advice_to_the_commission_on_mifid_ii_and_mifir.pdf.

⁴ Wytyczne EUNB dotyczące zasad nadzoru nad produktami i ustaleń zarządczych dla produktów bankowości detalicznej: <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1141044/EBA-GL-2015-18+Guidelines+on+product+oversight+and+governance.pdf/d84c9682-4f0b-493a-af45-acbb79c75bfa>.

- 1.4. Ze względu na charakter wstępnych wytycznych ich celem nie jest doprowadzenie do tego, aby właściwe organy podejmowały działania ukierunkowane na egzekwowanie w sytuacji, gdy powezmą wiedzę o praktykach, które nie są w pełni zgodne z wytycznymi, a jedynie do tego, aby właściwe organy omówiły z podmiotami funkcjonującymi na rynku możliwe stosowne działania naprawcze. W związku z powyższym celem niniejszych wstępnych wytycznych jest promowanie i zapewnianie wytycznych dla właściwych organów na etapie ich przygotowań prowadzących do spójnego wdrożenia wymogów organizacyjnych dotyczących ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim z dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń na wczesnym etapie. Pozwala to właściwym organom uwzględnić oczekiwania EIOPA już w fazie wdrożenia, co ogranicza ryzyko różnego podejścia na szczeblu krajowym oraz potrzebę dalszego dostosowywania w celu uzyskania spójności oraz równych warunków działania w państwach członkowskich na późniejszym etapie.
- 1.5. Ponadto EIOPA dokona przeglądu wstępnych wytycznych, gdy na podstawie dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń zostaną wydane akty delegowane, aby w drodze takiego przeglądu ocenić, w jakim stopniu konieczny jest przegląd wytycznych.
- 1.6. Zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Europejskiego Urzędu Nadzoru ds. Nadzoru nad Produktami Twórców i Procesami Zarządczymi⁵ wytyczne uwzględniają motyw 16 oraz art. 40 i art. 41 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (zwanej dalej dyrektywą „Wypłacalność II”)⁶, które przewidują, co następuje:
- „Głównym celem regulacji i nadzoru zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji jest odpowiednia ochrona ubezpieczających i beneficjentów [...]”⁷;
 - „Państwa członkowskie zapewniają dysponowanie przez organy nadzoru środkami, wiedzą fachową, potencjałem i uprawnieniami, koniecznymi do osiągnięcia głównego celu nadzoru, a mianowicie ochrony ubezpieczających i beneficjentów”⁸;
 - „Państwa członkowskie zapewniają, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji ponosił ostateczną odpowiedzialność za przestrzeganie przez dany zakład przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy”⁹;

⁵ https://eiopa.europa.eu/Publications/Administrative/JC-2013-77__POG_-_Joint_Position_.pdf.

⁶ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁷ Motyw 16 dyrektywy „Wypłacalność II”.

⁸ Art. 27 dyrektywy „Wypłacalność II”.

⁹ Art. 40 dyrektywy „Wypłacalność II”.

- „Państwa członkowskie nakładają na wszystkie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wymóg wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania, który zapewnia prawidłowe i ostrożne zarządzanie prowadzoną działalnością”¹⁰.

1.7. Wstępne wytyczne uwzględniają również przepisy dotyczące ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim zawarte w art. 25 dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, który stanowi, iż:

- „Zakłady ubezpieczeń, a także pośrednicy, którzy tworzą jakikolwiek produkt ubezpieczeniowy przeznaczony do sprzedaży klientom, utrzymują w mocy i stosują proces zatwierdzania każdego produktu ubezpieczeniowego lub istotnych dostosowań istniejącego produktu ubezpieczeniowego, zanim zostanie on wprowadzony do obrotu lub do dystrybucji wśród klientów, a także dokonują przeglądu tego procesu.
- Proces zatwierdzania produktu musi być proporcjonalny i odpowiedni do charakteru tego produktu ubezpieczeniowego.
- W procesie zatwierdzania produktu wskazuje się określony rynek docelowy w odniesieniu do każdego produktu oraz zapewnia się ocenę wszelkich stosownych rodzajów ryzyka dla takiego określonego rynku docelowego oraz adekwatność zamierzonej strategii dystrybucji do określonego rynku docelowego, a także podejmuje się uzasadnione działania, aby zapewnić dystrybucję tego produktu ubezpieczeniowego na określonym rynku docelowym.
- Zakład ubezpieczeń musi rozumieć i poddawać regularnemu przeglądowi produkty ubezpieczeniowe, które oferuje lub wprowadza do obrotu, przy uwzględnieniu wszelkich zdarzeń, które mogą istotnie wpływać na potencjalne ryzyko dla określonego rynku docelowego, aby ocenić przynajmniej, czy dany produkt nadal odpowiada potrzebom określonego rynku docelowego oraz czy zamierzona strategia dystrybucji jest nadal odpowiednia.
- Zakłady ubezpieczeń, a także pośrednicy, którzy tworzą produkty ubezpieczeniowe, udostępniają dystrybutorom wszystkie odpowiednie informacje o danym produkcie ubezpieczeniowym i o procesie zatwierdzania produktu, w tym informacje na temat określonego rynku docelowego danego produktu ubezpieczeniowego.
- W przypadku gdy dystrybutor ubezpieczeń udziela porady na temat produktów ubezpieczeniowych lub proponuje produkty ubezpieczeniowe, których nie tworzy, musi on dysponować odpowiednimi rozwiązaniami w celu uzyskania informacji, o których mowa w akapicie piątym, oraz

¹⁰ Art. 41 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy „Wypłacalność II”.

rozumieć cechy i określony rynek docelowy każdego produktu ubezpieczeniowego”.

- 1.8. Ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim powinny być w pierwszej kolejności postrzegane jako wdrażanie fundamentalnego celu nadzoru ubezpieczeniowego, jakim jest ochrona ubezpieczających i beneficjentów w myśl dyrektywy „Wypłacalność II”.
- 1.9. Ze względu na cel nadrzędny i cele szczegółowe ustalenia organizacyjne przewidziane w wytycznych są w istotny sposób powiązane z systemem zarządzania przewidzianym w ramach dyrektywy „Wypłacalność II”, która zobowiązuje przedsiębiorstwa do rozsądnego i ostrożnego zarządzania działalnością z zastosowaniem metody opartej na ryzyku, w tym stosowania właściwego systemu zarządzania ryzykiem. Ustalenia organizacyjne, które mają na celu zapewnienie prawidłowego projektu produktów ubezpieczeniowych stanowią część systemu zarządzania zakładu ubezpieczeniowego. Wytyczne wprowadzają bardzo wyraźne procesy i środki dotyczące projektu, rozwoju i monitorowania nowych produktów ubezpieczeniowych.
- 1.10. W tym kontekście dyrektywa w sprawie dystrybucji ubezpieczeń przewiduje szczegółowe rozporządzenia, które uwzględniają szczególne profile przejrzystości i ochrony konsumentów zarówno odnośnie do projektu produktu, jak i jego dystrybucji. W związku z powyższym ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim mają swoje podstawy w dyrektywie „Wypłacalność II”, jak również w dyrektywie w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, przy czym druga z wymienionych określa wymogi z perspektywy ochrony klienta i dodaje wymogi odnoszące się do dystrybutorów, które nie wchodzą w zakres ram dyrektywy „Wypłacalność II”.
- 1.11. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów. Niezależnie od wyraźnych odniesień do zakładów ubezpieczeniowych i dystrybutorów ubezpieczeniowych niniejszy dokument nie ma być odczytywany jako nakładający bezpośrednio wymogi na te instytucje finansowe. Instytucje finansowe mają postępować zgodnie z ramami nadzorczymi lub regulacyjnymi stosowanymi przez właściwe im organy.
- 1.12. Ustalenia przedstawione w niniejszych wytycznych odnoszą się do procesów wewnętrznych, funkcji i strategii projektowania i wprowadzania na rynek nowych produktów, monitorowania ich oraz dokonywania ich przeglądu na przestrzeni ich cyklu życia. Ustalenia różnią się w zależności od tego, czy podmioty regulowane działają jako twórcy czy dystrybutorzy produktów ubezpieczeniowych i odnoszą się do kroków, takich jak:
 - (i) określanie rynku docelowego, dla którego produkt jest uznawany za właściwy;
 - (ii) określanie segmentów rynku, dla których produkt nie jest uznawany za właściwy;

(iii) dokonywanie analizy produktu w celu przeprowadzenia oceny oczekiwanych wyników w różnych scenariuszach warunków skrajnych;

(iv) dokonywanie przeglądów produktu w celu ustalenia, czy wyniki produktu mogą działać na niekorzyść klienta, a jeżeli tak, podejmowanie działań na rzecz zmiany ich charakterystyki i łagodzenia szkody;

(v) rozpoznawanie istotnych kanałów dystrybucji z uwzględnieniem charakterystyki rynku docelowego oraz produktu;

(vi) weryfikowanie, czy kanały dystrybucji są zgodne z ustanowionymi przez twórcę ustaleniami w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim.

- 1.13. Administracyjny, zarządzający lub nadzorczy organ zakładu ubezpieczeniowego odpowiada za ustanowienie oraz następujące po nim przeglądy ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim. Niemniej jednak wdrażanie ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim nie powinno być rozumiane jako wprowadzanie nowej kluczowej funkcji zakładów ubezpieczeniowych. Ponadto ustalenia te nie muszą być koniecznie powiązane z zarządzaniem ryzykiem, audytem wewnętrznym, funkcjami aktuarnymi lub zgodności zakładu ubezpieczeń, stosownie do dyrektywy „Wypłacalność II”.
- 1.14. Ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim stanowią uzupełnienie zasad ujawniania informacji dotyczących punktu sprzedaży (w stosownych przypadkach), które to zasady wymagają aktywnego ujawniania opisu głównych cech produktu, rodzajów ryzyka i całkowitej ceny produktu, jaka ma być zapłacona przez klienta, włącznie ze wszystkimi powiązanymi opłatami, należnościami i kosztami.
- 1.15. Ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim muszą być proporcjonalne w stosunku do poziomu złożoności oraz rodzajów ryzyka związanego z produktami, jak również charakteru, skali i złożoności odnośnej działalności podmiotu podlegającego regulacjom.
- 1.16. Wytyczne obejmują ustalenia, które zasadniczo mają zastosowanie w odniesieniu do wszystkich zakładów ubezpieczeniowych i wszystkich dystrybutorów ubezpieczeń, w tym wszelkich osób fizycznych lub prawnych prowadzących działalność w zakresie dystrybucji ubezpieczeń, niezależnie od tego, czy działania te są prowadzone w ramach działalności podstawowej czy dodatkowej, przez niezależnego brokera czy przez powiązanego agenta, o ile wchodzi w zakres stosowania dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń. Niemniej jednak stosując niniejsze wytyczne, właściwe organy powinny przyjąć podejście proporcjonalne i oparte na ryzyku. Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania w odniesieniu do usług lub produktów, które są w sposób wyraźny wyłączone z zakresu dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, takich jak pewne działania dodatkowe zdefiniowane w art. 1 ust. 3 ani do produktów ubezpieczeniowych składających się z ubezpieczenia dużego ryzyka, o którym mowa w art. 25 ust. 4 dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń.
- 1.17. Właściwe organy podejmują wszelkie możliwe starania, aby postępować zgodnie z niniejszymi wytycznymi w odniesieniu do produktów nowo projektowanych lub w istotny sposób zmienianych. Właściwe organy mogą rozważyć wymaganie na

dzień wejścia w życie krajowych środków służących wdrożeniu niniejszych wytycznych zgodności z co najmniej wytyczną nr 8 (Monitorowanie produktu) i wytyczną nr 9 (Działanie naprawcze) z rozdziału I w odniesieniu do produktów wciąż dystrybuowanych lub wprowadzonych na rynek przed wspomnianą datą.

1.18. Stosując niniejsze wytyczne, właściwe organy muszą również – w stosownych przypadkach – należycie rozważyć Wytyczne EIOPA dotyczące systemu zarządzania w ramach dyrektywy „Wypłacalność II”¹¹, Wytyczne EIOPA w sprawie rozpatrywania skarg przez zakłady ubezpieczeniowe¹², jak również Wytyczne EIOPA w sprawie rozpatrywania skarg przez pośredników ubezpieczeniowych¹³.

1.19. Na potrzeby niniejszych wytycznych przyjmuje się następujące definicje:

- *Twórca* oznacza zakład ubezpieczeniowy i pośrednika ubezpieczeniowego, który tworzy produkty ubezpieczeniowe przeznaczone do sprzedaży klientom;
- *Rynek docelowy* oznacza grupę (grupy) klientów, dla których twórca projektuje produkt;
- *Strategia dystrybucji* oznacza strategię, która określa, w jaki sposób produkty ubezpieczeniowe są dystrybuowane do klientów, w szczególności to, czy produkty powinny być sprzedawane wyłącznie wówczas, gdy udzielana jest porada;
- *Produkty* oznaczają klasy ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie i ubezpieczeń na życie wymienione w załączniku I i załączniku II dyrektywy „Wypłacalność II”.

1.20. Jeżeli terminy nie zostały zdefiniowane w niniejszych wytycznych, uznaje się, że mają one znaczenie nadane w aktach prawnych przywołanych we wprowadzeniu.

¹¹ Dostępne na stronie internetowej pod adresem:

https://eiopa.europa.eu/GuidelinesSII/EIOPA_Guidelines_on_System_of_Governance_PL.pdf#search=system%20of%20governance%20Guidelines.

¹² Dostępne na stronie internetowej pod adresem: <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-Guidelines/index.html>.

¹³ Dostępne na stronie internetowej pod adresem:

https://eiopa.europa.eu/Publications/Guidelines/EIOPA_GLS_Complaints_Handling_Intermediaries_PL.pdf#search=EIOPA%20GLs%20Complaints%20Handling%20Intermediaries%20PL.

Rozdział 1 – Wstępne wytyczne dla zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych tworzących produkty ubezpieczeniowe przeznaczone do sprzedaży klientom

Wytyczna nr 1 – Ustanowienie ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim

- 1.21. Twórca powinien ustanowić i wdrożyć ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim, które określają stosowne środki i procedury mające na celu projektowanie, *monitorowanie* oraz dokonywanie przeglądu, jak również dystrybuowanie produktów do klientów, a także podejmowanie działań w odniesieniu do produktów mogących działać na niekorzyść klientów (ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim).
- 1.22. Ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim muszą być proporcjonalne w stosunku do poziomu złożoności oraz rodzajów ryzyka związanego z produktami, jak również charakteru, skali i złożoności odnośnej działalności podmiotu podlegającego regulacjom.
- 1.23. Twórca powinien określić ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim w pisemnym dokumencie (polityka nadzoru nad produktem i zarządzania nim) oraz udostępnić ten dokument swojemu właściwemu personelowi.

Wytyczna nr 2 – Cele ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim

- 1.24. Ustalenia w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim powinny mieć na celu zapobieganie działaniu na niekorzyść klienta i ograniczanie takiego działania, wspierać właściwe zarządzanie konfliktem interesów oraz zapewniać należyte uwzględnienie celów, interesów i charakterystyki klientów.

Wytyczna nr 3 – Rola zarządzania

- 1.25. Organ administracyjny, zarządzający lub nadzorczy twórcy lub ekwiwalentna mu struktura odpowiedzialna za tworzenie produktów ubezpieczeniowych powinny zatwierdzać i ostatecznie odpowiadać za ustanowienie, wdrożenie, następujące po nim przeglądy oraz ciągłą wewnętrzną zgodność z ustaleniami w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim.

Wytyczna nr 4 – Przegląd ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim

1.26. Twórca powinien regularnie dokonywać przeglądu ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim w celu dopilnowania, aby były one ważne i aktualne, jak również powinien je zmieniać w stosownych przypadkach.

Wytyczna nr 5 – Rynek docelowy

1.27. Twórca powinien zawrzeć w swoich ustaleniach w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim odpowiednie kroki pozwalające zidentyfikować odnośny rynek docelowy danego produktu.

1.28. Twórca powinien projektować i wprowadzać na rynek jedynie produkty o cechach, które są spójne z interesami, celami i charakterystyką rynku docelowego, czyniąc to przez zidentyfikowane kanały dystrybucji spójne z interesami, celami i charakterystyką rynku docelowego.

1.29. Podejmując decyzję, czy dany produkt jest spójny z interesami, celami i charakterystyką danego rynku docelowego czy też nie, twórca powinien rozważyć poziom informacji dostępny dla rynku docelowego i stopień potencjału finansowego oraz alfabetyzm danego rynku docelowego.

1.30. Twórca powinien również rozpoznać grupy klientów, dla których produkt nie jest prawdopodobnie spójny z ich interesami, celami i charakterystyką.

Wytyczna nr 6 – Umiejętności, wiedza i wiedza fachowa personelu zaangażowanego w projektowanie produktów

1.31. Twórca powinien dopilnować, aby personel zaangażowany w projektowanie produktów dysponował umiejętnościami, wiedzą i wiedzą fachową koniecznymi do właściwego rozumienia głównych cech produktu i jego charakterystyki, jak również interesów, celów i charakterystyki rynku docelowego.

Wytyczna nr 7 – Testowanie produktu

1.32. Przed wprowadzeniem produktu na rynek lub w przypadku zmiany rynku docelowego bądź też wprowadzania zmian do istniejącego produktu twórca powinien przeprowadzić odpowiednie testy produktu, obejmujące – w stosownych przypadkach – analizy scenariuszy. Testowanie produktu powinno oceniać, czy produkt jest spójny z celami dla danego rynku docelowego na przestrzeni cyklu życia produktu.

- 1.33. Twórca nie powinien wprowadzać produktu na rynek, jeżeli wyniki testowania produktu wykażą, że produkt nie jest spójny z interesami, celami i charakterystyką rynku docelowego.
- 1.34. Twórca powinien prowadzić testowanie produktu w sposób jakościowy oraz – w stosownych przypadkach – ilościowy, w zależności od rodzaju i charakteru produktu oraz powiązanego ryzyka działania na niekorzyść klienta.

Wytyczna nr 8 – Monitorowanie produktu

- 1.35. Gdy produkt jest dystrybuowany, twórca powinien monitorować na bieżąco, czy produkt nadal pozostaje spójny z interesami, celami i charakterystyką rynku docelowego.

Wytyczna nr 9 – Działania naprawcze

- 1.36. Jeżeli twórca rozpozna w trakcie cyklu życia produktu okoliczności, które mają związek z produktem i powodują powstanie ryzyka działania na niekorzyść klienta, twórca powinien podjąć stosowne działania służące złagodzeniu sytuacji i zapobieżeniu ponownemu wystąpieniu sytuacji działania na niekorzyść klienta.
- 1.37. W stosownych przypadkach twórca powinien niezwłocznie zawiadomić zaangażowanych dystrybutorów i klientów o wszelkich odnośnych działaniach naprawczych.

Wytyczna nr 10 – Kanały dystrybucji

- 1.38. Twórca powinien wybrać kanały dystrybucji, które są właściwe dla rynku docelowego, rozważając przy tym szczególną charakterystykę produktu.
- 1.39. Twórca powinien wybierać dystrybutorów ze stosowną ostrożnością.
- 1.40. Twórca powinien przekazywać informacje odpowiedniej jakości, jasne, precyzyjne i aktualne, co dotyczy również szczegółowych informacji o produktach, które to informacje są przekazywane dystrybutorom.
- 1.41. Informacje przekazywane dystrybutorom powinny być wystarczające, aby mogli oni:
- zrozumieć produkt i prawidłowo wprowadzić go na rynek docelowy;
 - zidentyfikować rynek docelowy, dla którego zaprojektowano produkt, jak również grupę klientów, w przypadku których produkt prawdopodobnie nie jest spójny z ich interesami, celami i charakterystyką.

- 1.42. Twórca powinien podjąć wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia, aby kanały dystrybucji działały zgodnie z celami jego ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim.
- 1.43. Twórca powinien regularnie badać, czy produkt jest dystrybuowany do klientów należących od odnośnego rynku docelowego.
- 1.44. Jeżeli twórca uważa, że kanał dystrybucji nie spełnia celów jego ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim, powinien podjąć działania naprawcze w stosunku do takiego kanału dystrybucji.

Wytyczna nr 11 – Zlecenie projektowania produktu osobie trzeciej

- 1.45. Twórca ponosi pełną odpowiedzialność za zgodność z ustaleniami w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim określonymi w niniejszych wytycznych, w sytuacji gdy powierza projektowanie produktu osobie trzeciej, która projektuje go w jego imieniu.

Wytyczna nr 12 – Dokumentacja ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim

- 1.46. Odnośne działania podejmowane przez twórcę w odniesieniu do ustaleń w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim powinny być należycie udokumentowane; dokumentacja powinna być przechowywana do celów audytu i udostępniana właściwym organom na ich żądanie.

Rozdział 2 – Wstępne wytyczne dla dystrybutorów ubezpieczeń dystrybuujących produkty ubezpieczeniowe, których nie tworzyli

Wytyczna nr 13 – Ustanowienie ustaleń w zakresie dystrybucji produktu

- 1.47. Dystrybutor powinien ustanowić i wdrożyć ustalenia w zakresie dystrybucji produktu określające stosowne środki i procedury na potrzeby uwzględnienia szeregu produktów i usług, jakie dystrybutor zamierza oferować swoim klientom, na potrzeby dokonywania przeglądu ustaleń w zakresie dystrybucji produktu, jak również na potrzeby uzyskiwania wszystkich niezbędnych informacji na temat produktu (produktów) od twórcy (twórców).
- 1.48. Ustalenia w zakresie dystrybucji produktu muszą być proporcjonalne w stosunku do poziomu złożoności oraz rodzajów ryzyka związanego z produktami, jak również charakteru, skali i złożoności odnośnej działalności podmiotu podlegającego regulacjom.

1.49. Dystrybutor powinien określić ustalenia w zakresie dystrybucji produktu w pisemnym dokumencie oraz udostępnić ten dokument swojemu właściwemu personelowi.

Wytyczna nr 14 – Cele ustaleń w zakresie dystrybucji produktu

1.50. Ustalenia w zakresie dystrybucji produktu powinny mieć na celu zapobieganie działaniu na niekorzyść klienta i ograniczanie takiego działania, wspierać właściwe zarządzanie konfliktem interesów oraz zapewniać należyte uwzględnienie celów, interesów i charakterystyki klientów.

Wytyczna nr 15 – Rola zarządzania

1.51. Organ administracyjny, zarządzający lub nadzorczy dystrybutora lub ekwiwalentna mu struktura odpowiedzialna za dystrybucję ubezpieczeń powinny zatwierdzać i ostatecznie odpowiadać za ustanowienie, wdrożenie, następujące po nim przeglądy oraz ciągłą wewnętrzną zgodność z ustaleniami w zakresie dystrybucji produktu.

Wytyczna nr 16 – Uzyskiwanie od twórcy wszystkich niezbędnych informacji na temat rynku docelowego

1.52. Ustalenia w zakresie dystrybucji produktu powinny mieć na celu zapewnienie uzyskania przez dystrybutora od twórcy wszystkich niezbędnych informacji na temat produktu ubezpieczeniowego, procesu zatwierdzania produktu i rynku docelowego, tak aby mógł on zrozumieć klientów, dla których produkt jest przeznaczony, jak również grupę (grupy) klientów, dla których produkt nie jest przeznaczony.

Wytyczna nr 17 – Uzyskiwanie od twórcy wszystkich innych niezbędnych informacji na temat produktu

1.53. Ustalenia w zakresie dystrybucji produktu powinny mieć na celu zapewnienie uzyskania przez dystrybutora od twórcy wszystkich innych niezbędnych informacji na temat produktu umożliwiających mu spełnienie wynikających z regulacji obowiązków względem klientów. Obejmuje to informacje na temat głównych cech produktów, rodzajów ryzyka i kosztów produktów, jak również okoliczności mogących powodować konflikt interesów na niekorzyść klienta.

Wytyczna nr 18 – Strategia dystrybucji

1.54. Jeżeli dystrybutor ustanawia lub realizuje strategię dystrybucji, nie powinna ona być w sprzeczności ze strategią dystrybucji i rynkiem docelowym określonymi przez twórcę produktu ubezpieczeniowego.

Wytyczna nr 19 – Regularny przegląd ustaleń w zakresie dystrybucji produktu

1.55. Dystrybutor regularnie dokonuje przeglądu ustaleń w zakresie dystrybucji produktu, aby dopilnować, że są one nadal ważne i aktualne, a w stosownych przypadkach powinien dokonać ich zmiany, co dotyczy w szczególności strategii dystrybucji, jeżeli taka istnieje.

Wytyczna nr 20 – Przekazywanie twórcy informacji o sprzedaży

1.56. Dystrybutor powinien poinformować twórcę bez zbędnej zwłoki, jeżeli poweźmie wiedzę o tym, iż produkt nie jest spójny z interesami, celami i charakterystyką rynku docelowego lub jeżeli poweźmie wiedzę o innych okolicznościach związanych z produktem zwiększających ryzyko działania na niekorzyść klienta.

Wytyczna nr 21 – Dokumentacja

1.57. Działania podejmowane przez dystrybutora w odniesieniu do ustaleń w zakresie dystrybucji produktu powinny być należycie udokumentowane; dokumentacja powinna być przechowywana do celów audytu i udostępniana właściwym organom na ich żądanie.

Zgodność i zasady sprawozdawczości

1.58. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na mocy art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EIOPA, a właściwe organy i instytucje finansowe podejmą wszelkie starania w celu przestrzegania wytycznych i zaleceń.

1.59. Właściwe organy, które przestrzegają lub zamierzają przestrzegać niniejszych wytycznych powinny w odpowiedni sposób włączyć je w swój system regulacyjny lub system nadzoru.

1.60. Właściwe organy mają dwa miesiące od wydania przetłumaczonej wersji niniejszych wytycznych na potwierdzenie EIOPA, czy przestrzegają lub zamierzają ich przestrzegać, wraz z podaniem powodów ich nieprzestrzegania.

1.61. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie właściwe organy zostaną uznane za nieprzestrzegające wymogów sprawozdawczości i zostanie to uwzględnione w sprawozdaniu.

Postanowienie końcowe dotyczące przeglądu

- 1.62. Niniejsze wytyczne zostaną poddane przeglądowi przez EIOPA po przyjęciu aktów delegowanych, o których mowa w art. 25 ust. 2 dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń.